

ΣΥΝΟΨΗ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Εν. Καμπούρη (αρμόδια σύνοψης της 6ης ενότητας):

Αντικείμενο συνεδρίας: μελέτες αποκατάστασης Β'

Στην ενότητα αυτή η παρουσίαση μελετών αποκατάστασης –που ξεκίνησε από την προηγούμενη ενότητα–επικεντρώθηκε σε κτήρια ειδικού προορισμού. Ορισμένες από τις μελέτες έχουν ήδη εφαρμοστεί και δόθηκε έτσι η ευκαιρία να παρουσιαστούν και τα αποτελέσματα αυτών των μελετών. Η ενότητα είχε κοινό αντικείμενο σε όλες τις εισηγήσεις και επομένως τέθηκαν κοινές παράμετροι, παρότι υπήρχε ποικιλία στις ιστορικές κατασκευές που παρουσιάστηκαν και που χρονολογούνται από τον 17ο έως και τον 20ο αιώνα. Μάλιστα, στο κτήριο της πρώτης εισήγησης υπήρχε οικοδομική φάση πολύ προγενέστερη.

Κοινό χαρακτηριστικό σ' αυτές τις κατασκευές είναι ότι οι ανάγκες και οι συνθήκες κάτω από τις οποίες είχαν δημιουργηθεί, δεν υπάρχουν πια. Επομένως, έπρεπε να προσδιοριστεί μια νέα χρήση. Οι μελέτες επεξεργάστηκαν μια ανάλυση η οποία, περισσότερο ή λιγότερο, συμπεριλάμβανε τα ιστορικά στοιχεία, την τυπολογία, τη δομή, την παθολογία και τις υπόλοιπες σχετικές παραμέτρους και κατέληγε στη μεθοδολογία αποκατάστασης, που και αυτή παρουσίαζε κλιμάκωση και διαφοροποιήσεις στα παραδείγματα που παρουσιάστηκαν.

Οι προβληματισμοί που αναπτύχθηκαν έχουν να κάνουν κυρίως με τον τομέα της νέας χρήσης. Πιο συγκεκριμένα, αναπτύχθηκαν απόψεις για την καταλληλότητα και τη συμβατότητά της καθώς και για την πληρότητα της ανάλυσης που πρέπει να προηγείται και επί πλέον την έρευνα όσον αφορά στατικές επιλογές.

Άλλες βασικές κατευθύνσεις που αφορούν στις νέες χρήσεις και πρέπει να λαμβάνονται σοβαρά υπόψη είναι:

1. Να μην επιβαρύνουν τις επιλογές που γίνονται κατά την αποκατάσταση και επιπλέον, αυτές οι επιλογές να μην έρχονται σε αντίθεση με τη φυσιογνωμία του μνημείου.
2. Να αξιολογούνται οι διάφορες ιστορικές οικοδομικές φάσεις και ανάλογα να καθορίζεται η επέμβαση σ' αυτές. Να μην θεωρείται ως δεδομένο ότι καταργούνται οι μεταγενέστερες φάσεις και ότι πρέπει να επιστρέφουμε στην αρχική φάση του μνημείου.
3. Παράλληλα με την αποκατάστασή της, η ιστορική κατασκευή να εντάσσεται στον αστικό ιστό και στη ζωή της πόλης με τις σύγχρονες συνθήκες ζωής.

Επίσης, στην ενότητα αυτή εθίγησαν προβλήματα που σχετίζονται με τη μερική διατήρηση ιστορικών κατασκευών, στις περιπτώσεις που απαξιώνεται κάποιο τμήμα

τους, το οποίο συνήθως δεν έχει να κάνει με τη δομή ή τον φορέα, το οποίο πρέπει να ενισχύεται ώστε να συνεχίσει να προσφέρει το έργο που προσέφερε μέχρι τότε.

Ένα, επίσης σημαντικό, θέμα που θίχτηκε αφορά στη μεθοδολογία εκπόνησης της μελέτης. Είδαμε, ανάμεσα στις άλλες, μία εκτενέστερη παρουσίαση με χρήση προσομοιωμάτων και μάλιστα με διαδοχικές επιλύσεις, προκειμένου να επιλεγεί αυτή που επιφέρει τις λιγότερες καταπονήσεις στο δομικό σύστημα και προτάσεις για επεξεργασία και χρήση υπολογιστικών προγραμμάτων τασικής ανάλυσης.

Κλείνοντας, θα ήθελα να παρατηρήσω πως εμφανίζεται μια χαλαρότητα στη διεπιστημονική συνεργασία με την οποία εξασφαλίζεται η πληρότητα των μελετών. Δηλαδή, η κατεύθυνση αυτή δεν είναι ισχυρή και την είδαμε να εφαρμόζεται περισσότερο σε παρουσιάσεις νέων συναδέλφων σε επίπεδο θεωρητικών εργασιών και όχι σε επίπεδο πράξης. Όμως, η αμφίδρομη αυτή σχέση και συνεργασία είναι κατά την άποψή μας απαραίτητη για να επιλύσει ζητήματα στα οποία αναφέρθηκε το Συνέδριο αυτό.